

Nr 394.

Av herrar **Johansson** i Stockholm och **Holmberg**, om åtgärder mot fortsatt organiserad import av utländsk arbetskraft till Sverige.

Det andra världskriget och särskilt krigsslutet medförde en mycket kraftig invasion av utlänningar till vårt land. Antalet utlänningar med uppehållstillstånd uppgick sålunda åren närmast före kriget till omkring 10 000, men 1940—42 hade siffran ökat till 20 000 och 1944—1945 var den uppe i omkring 60 000. Anmärkningsvärt är att invasionen ökat åren efter kriget och speciellt de allra sista åren.

Vid årsskiftet 1947/1948 fanns det sålunda 70 000 arbetsanmälda utlänningar i landet och vid årsskiftet 1949/50 90 000. Arbetsmarknadsmyndigheterna ha underlättat denna utveckling och även under de sista åren gjort speciella ansträngningar att stimulera arbetskraftsimporten för att täcka arbetskraftsbristen inom landet. Bland de svenska arbetarna har emellertid utvecklingen följts med en växande oro, och man har börjat resa motstånd mot en fortsatt invasion av utländsk arbetskraft. Särskilt markant har detta motstånd varit inom landets största fackförbund, Metall. Fackföreningsfolket har även påvisat att en del av dessa utlänningar beviljats förmåner i bostads- och andra hänseenden, som icke kommit svenska arbetare till del.

Under det sista året ha på arbetsmarknaden inträffat händelser, som gett ytterligare fog för fackföreningsfolkets motstånd. Permitteringar, framförallt inom konsumtionsvaruindustrien, ha tillhört ordningen för dagen. Trots detta har emellertid den utländska arbetskraften fortsatt att strömma in i landet och arbetsmarknadsstyrelsen har tvärtemot att söka hindra strömmen i stället på vissa områden stimulerat densamma. Sålunda har man stimulerat danska murare att resa till Stockholm, trots att svenska murare samtidigt gått arbetslösa i staden. Den 1 oktober 1950 utgjorde antalet arbetsanmälda utlänningar i vårt land 97 000, men den 1 oktober 1951 hade antalet stigit till ej mindre än 112 000. Bara mellan andra och tredje kvartalet 1951 är ökningen 9 000. Ökningen är särskilt stor inom industrien och transportväsendet, där antalet utlänningar år 1951 var 59 000 mot 50 000 år 1950.

De sista uppgifterna från utlänningskommissionen visa att den här relaterade utvecklingen ytterligare accentuerats under fjärde kvartalet 1951, just det kvartal, då permitteringarna på allvar började komma. Det sammanlagda antalet arbetsanmälda utlänningar steg nämligen från 112 000 till 118 500 och inom industri och transportväsende steg siffran från 59 000

till 62 500. Enbart inom industrien har antalet på ett år ökat från 48 000 till 55 000.

Antalet utlänningar i det svenska näringslivet är i verkligheten ännu större. Ett stort antal av de balter som efter 1940 och särskilt vid tyska arméns reträtt sökte sig till Sverige har efter kort väntetid erhållit svenskt medborgarskap och detsamma är fallet med en hel del andra utlänningar.

Det svenska fackföreningsfolkets farhågor för verkningarna av fortsatt import av arbetskraft från andra länder i en tid, då regeringen själv förutsett att den nuvarande ekonomiska politikens verkningar komma att leda till lokal arbetslöshet på sina håll i vårt land, äro förklarliga och väl-motiverade.

Med stöd av det anförda hemställa vi,

att riksdagen i skrivelse till regeringen uttalar sig mot planerna på fortsatt organiserad import av utländsk arbetskraft till Sverige.

Stockholm i januari 1952.

Gustav Johansson.

Helmer Holmberg.